

שלמה יהודה פילבר ת.ז. 058280371

מרחוב יוסף נקר 34, פתח תקווה. טל': 050-7922285

באמצעות עו"ד ליאור שביט (מ.ר. 43853) ואח'

דרך מנחם בגין 150 (WE TLV), תל אביב

טל': 073-7879444. פקס': 073-7879555

דוא"ל: Shavit.law@gmail.com

התובע

- נגד -

1. מדינת ישראל – שירות בתי הסוהר (מחוז מרכז).
2. מדינת ישראל – משטרת ישראל יחידת להב 433 – היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית.
3. עו"ד, מר אביחי מנדלבלויט – לשעבר: היועץ המשפטי לממשלה.
4. עו"ד, מר שי ניצן – לשעבר: פרקליט המדינה לשעבר.
5. עו"ד, הגב' ליאת בן ארי – המשנה לפרקליט המדינה.
6. עו"ד, הגב' יהודית תירוש – פרקליטות מיסוי וכלכלה.
7. עו"ד, מר אמיר טבנקין – פרקליטות מיסוי וכלכלה.
8. השופטת, הגב' ציפי גז – לשעבר: מנהלת מחלקת חקירות ברשות לניירות ערך.
9. מר אלי אסייג (תנ"צ בגימלאות) – לשעבר: ראש היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית.
10. מר יואב תלם, תנ"צ – לשעבר: ראש זרוע חקירות היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית.
11. מר יורם נעמן (סנ"צ בגימלאות).
12. מר שלומי חכמון (רפ"ק בגימלאות) – לשעבר: ראש צוות החקירה של התובע.
13. הגב' רינת סבן, רפ"ק – חוקרת בצוות החקירה של התובע.
14. מר אודי אבוקסיס – חוקר ברשות לניירות ערך בצוות החקירה של התובע.

[כולם ביחד וכל אחד מהם לחוד]

הנתבעיםכתב תביעה

סוג התביעה ונושאה: נזקי גוף בהתאם לפקודת הנוזיקין (נוסח חדש) ולחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח 1998 ולפי תקנה 5 לתקנות בתי משפט (אגרות) – עבירת מין או הטרדה מינית (סעיף 199, חלק א' לתוספת).
הסעדים המבוקשים שווי נושא התובענה: פיצויים בגין נזקי גוף. בגובה סמכות בית משפט זה.
סכום אגרת בית משפט: 1,036 ₪ [תקנה 5א. לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007, ופרט 9א. לתוספת (תקנה 2)].

דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובעים הנם צד לו או היו צד לו: אין (למען הזהירות, ת"א 67805-06-24 בית משפט שלום בתל אביב, עוסק בשימוש המשטרה ברוגלה כנגד התובע במסגרת החקירה הפלילית).

הזמנה לדין

הואיל והתובע, מר שלמה יהודה פילבר, הגיש תובענה זו כנגדך, את/ה מוזמנת/ת להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו. לתשומת לבך, אם לא תגיש/י כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

חלק שני – תמצית הטענות

א. תמצית העובדות המפורטות בכתב התביעה :

1. עניינה של תובענה זו, חיוב הנתבעים, יחד ולחוד, בתשלום פיצויים לתובע, בשל מסכת התעללות איומה ויוצאת דופן בחומריתה וכיעורה, שהועבר התובע אגב מעצרו וחקירותיו החל מחודש יולי 2017 ובעיקר בחודש פברואר 2018, במסגרת הפרשה המוכנה 'תיק 4000' המתנהלת כנגד ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו.
2. במסגרת מעצרו וחקירתו של התובע, ובאופן מיוחד בשלבים שקדמו לחתימתו על הסכם עד המדינה בתיק (אשר לימים הודיעה פרקליטות המדינה כי היא בוחנת את ביטולו החד-צדדי), הנתבעים (בעצמם, תחת הובלתם, ייעוצם, הכוונתם והרשאתם) העבירו את התובע שבעה מדורי גיהינום, במסכת התעללות קשה, ששיאה במעשה סדום ברוטלי שביצע בו סוהר בכלא הדרים בלילה שבין יום 19.2.2018 ליום 20.2.2018, לילה לפני היום בו הוחתם על הסכם עד המדינה.
3. מסכת ההתעללות שהועבר התובע, ששיאה מעשה הסדום המכוון שבוצע בו, הייתה פרי תכנון מוקדם ונעשתה בכוונת מכוון לה היו שותפים כלל הנתבעים, מתוך מטרה לרמוס את כבודו של התובע, להשפילו עד אפר, ולשבור באופן טוטאלי את רוחו, במטרה לחלץ ממנו עדות רחבה ומפלילה כנגד ראש הממשלה, וכנגד גורמים נוספים, ובמטרה להביאו לחתימת הסכם עד המדינה, כאשר מצבו הנפשי מעורער לחלוטין והוא כשבר כלי מבוזה ומושפל, לאחר שעבר התעללות קשה ומעשה סדום שביצע בגופו העירום סוהר בכלא הדרים.
4. מסכת ההתעללות הקשה שעבר התובע ובשיאה מעשה הסדום המזעזע הם שהביאו להודאות ולידיעות שחולצו מהתובע, והם שגרמו לו לחתום על הסכם המדינה כשהוא במצב נפשי מעורער לחלוטין, שבור, מושפל לאחר שניטל ממנו כלם אלוקים וכבודו הושפל למקום שאין נמוך ממנו.
5. בכל מסכת ההתעללות והעינויים שעבר התובע, ובכלל זה בציווי שהצטווה התובע להתפשט לחלוטין אגב קליטתו בכלא הדרים כעציר, במישוש גופו העירום על-ידי סוהר שם, וביצוע מעשה הסדום הברוטלי שביצע בו סוהר זה בהחדרת אצבע או אצבעות לפי הטבעת של התובע, פגעו הנתבעים פגיעה מזעזעת וטראומטית בתובע, רמסו את כבודו, השפילו אותו ורמסו את כלם אנוש שבו. בכך, ביצעו הנתבעים שורה ארוכה של עוולות נזיקיות, ובכללן עוולת הטרדה מינית; תקיפה, רשלנות והפרת שורה ארוכה של חובות חקוקות.
6. בהתאם להוראות סעיפים 11, 12, 13 ו-14 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין"), אחריותם וחבותם המשותפת של הנתבעים, יחד ולחוד, נובעות מהיותם: (א) מעוולים יחד; (ב) משותפים ומשדלים; (ג) מעבידים – חלק מן הנתבעים; (ד) שולחים – חלק מן הנתבעים.
7. נוכח אופי המעשים המזעזעים שנעשו בתובע, הרי שבהתאם להוראת סעיף 7א. לפקודת הנזיקין, אף לא לאחד מן הנתבעים חסינות בתובענה זו.
8. מסכת ההתעללות שעבר התובע, ובשיאה מעשה הסדום המזעזע גרמו לתובע לנזקים נפשיים חמורים, חלקם בלתי הפיכים – וזאת בין היתר כמפורט בחוות דעת רפואית המצורפת לכתב תביעה זה, מסומנת **נספח 1**, ומהווה חלק בלתי נפרד הימנו.

ב. תיאור הצדדים להליך :

9. התובע (להלן: "התובע") מר שלמה (מומו) פילבר, עורך דין בהכשרתו, דמות ציבורית מוכרת שנשא במהלך השנים במספר תפקידים עסקיים, פוליטיים וציבוריים בולטים ומרכזיים.
10. התובע נעצר ונחקר במסגרת חקירה שביצעה משטרת ישראל בשיתוף עם הרשות לניירות ערך, בפרשה המכונה 'תיק 4000'.
11. במהלך מעצרו בחודש פברואר 2018, חתם התובע על הסכם עד מדינה. בחודש יוני 2024 הודיעה הפרקליטות כי היא בוחנת את ביטולו של ההסכם.
12. הנתבעת 1, מדינת ישראל, שירות בתי הסוהר. שירות בתי הסוהר ארגון הכליאה הלאומי של המדינה, שהוקם ופועל בהתאם לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, תקנות בתי הסוהר, תשל"ח-1978, וכן הוראות, פקודות ונהלים המפורסמים על-ידי נציבות בתי הסוהר.
13. הנתבעת 2, יחידת להב 433, יחידה במשטרת ישראל המוגדרת על-פי פרסומי המשטרה, כיחידה ארצית למלחמה בפשיעה חמורה. היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית (יא"ל"כ), הנה יחידה המופקדת, על-פי פרסומי המשטרה, במאבק בעבירות כלכליות, והנה 'יחידת בת' של יחידת להב 433.
14. נתבעים 3 ו-4, מתוקף תפקידם בזמנים הרלוונטיים לתובענה זו, ולפי הצהרותיהם, פיקחו באופן אישי וצמוד על פעולות החוקרים והפרקליטים המלווים בתיק 4000. במסגרת זו נפגשו עם בכירי צוות החקירה והפרקליטים שעות לפני האירוע נשוא התביעה (שיפורט בהמשך), קיבלו מהם דיווח מפורט על מצב החקירה של התובע, ואישרו במסגרת תפקידם את פעולות החקירה במטרה להביא את התובע לחתום על הסכם עד מדינה בתיק.
15. נתבעים 5, 6 ו-7 היו הפרקליטים המלווים מטעם פרקליטות מיסוי וכלכלה בכל הקשור בחקירת התובע. כפי שעלה במהלך דיונים רבים בתיק הפלילי בפרשה זו, הם ישבו במשרדי נתבעת 2, השתתפו בדיונים ופגישות עבודה בקשר לחקירה, הנחו את ראשי צוות החקירה ואף ישבו בחדר הבקרה ("קונטרול") בזמן החקירות עצמן והעבירו לחוקרים בזמן אמת, הנחיות בקשר לביצוע החקירות.
16. נתבעים 8, 9, 10 ו-11 היו שותפים בצוות החקירה המיוחד המשותף למשטרת ישראל (היא"ל"כ) ולרשות לני"ע, ונטלו חלק פעיל בכל הקשור והכרוך בחקירות שנוהלו כנגד התובע.
17. נתבעים 12, 13 ו-14 היו צוות החקירה שביצע את חקירות התובע בפועל במשרדי נתבעת 2 בין התאריכים 18.2.2018 – 30.2.2018.

ג. הסעד המבוקש בתמצית :

18. ההתעללות הקשה שמתוארת רק בתמצית בכתב תביעה זה, ובפרט מעשה הסדום שבוצע בגופו הערום על-ידי סוהר מכלא הדרים, גרמו לתובע לנזקים נפשיים חמורים, חלקם בלתי הפיכים – וזאת, בין היתר, כמפורט בחוות דעת הרפואית נספח 1 לעיל.
19. הסעד הכספי שבתביעה זו, נועד לפצות את התובע בגין המעשים המזעזעים שנעשו בו, שהם שגרמו לתובע, שגופו ונפשו היו למרמס בידי הנתבעים – נזקים גופניים ונפשיים קשים ומרים.
20. תרגום מעשים נוראיים אלה שנעשו בתובע, ותרגום הנזקים שנגרמו לתובע כתוצאה של מעשים אלה לכדי סכום פיצוי כספי, הנו משימה קשה, שכן לא יכולה להיות מחלוקת כי גם פיצוי כספי בסכום כספי גבוה ככל שיהא, לא יכול באמת להביא למזור ולרפא את הפגיעה הקשה שנעשתה בתובע, פגיעה שרמסה עד אפר את כבודו כאדם, רמסה צלם אלוקים שבו ותלווה אותו עד עולם.
21. התובע מעריך תביעתו בסכום של מיליוני שקלים רבים בגין עוצמת ועומק הנזקים שנגרמו לו בשל ההתעללות שעבר, ובשל מעשה הסדום שבוצע בו.

ד. סמכות בית המשפט :

22. לבית משפט נכבד זה, סמכות מקומית בהתאם להוראת תקנה 7 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, מקום המעשה או המחלל שבשלו תובעים, וסמכות עניינית בהתאם לגובה הנזק, בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984, לאור סכום התביעה.

חלק שלישי – פירוט הטענות

ה. העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה ומתי נולדה :

ה.1.א. חקירות והמעצר הראשון – תיק החקירה שנסגר לימים כנגד כלל המעורבים :

23. למיטב ידיעת התובע, חקירת הפרשה שזכתה לכינוי 'תיק 4000', נוהלה על ידי המדינה בשנים 2017-2020.
24. במחצית השנייה של שנת 2017, נעצר התובע – שנשא אז בתפקיד מנכ"ל משרד התקשורת – באופן חמור ומחפיר, במסגרת חקירת פרשה שכונתה לימים 'תיק בזק-יס'.
25. קצרה היריעה מתיאור הזוועות שעבר התובע אגב מעצר סרק זה, וכל מה שהתלווה לכך, לרבות חיפוש בוטה בביתו לעיני בתו הפעוטה ובנו בן ה-9, בחסות צו חיפוש ותפיסה, והפעלת לחץ נפשי אינטנסיבי ופסול במהלך עשרות שעות חקירה רצופה, במטרה לשכנעו ולשדלו להפוך לעד מדינה כנגד ראש הממשלה בנימין נתניהו, וכנגד מר שאול אלוביץ, יו"ר בזק ובעליה.
26. החשוב הוא כי ביום 20.12.20, נסגר תיק זה כנגד התובע.

ה.1.ב. החקירות והמעצר השני שהוביל לחתימת הסכם עד המדינה :

27. בשלהי שנת 2017, תחילת שנת 2018, החלו פרסומים בתקשורת בדבר התפתחות בחקירת תיק 'בזק יס' – שלימים יהפוך לתיק 4000.
28. שיאם של דיווחים מתפתחים אלה, היה בדיווח שהעניק הפרשן אמנון אברמוביץ, במסגרת תוכנית פאנל פרשנים ששודרה בליל שבת 16.2.2018 בערוץ 2. הפרשן אברמוביץ – סביר כי בעקבות הדלפה שקיבל קודם לכן – הודיע על "התקדמות דרמטית בחקירה" [תוך רמז למעבר לחקירה גלויה ("פרוץ") שאכן התרחשה יומיים לאחר מכן].
29. ביום ראשון, 18.2.2018, בשעה 6:00 בבוקר, התדפקו חוקרי יחידת להב 433 בצוותא עם חוקרי הרשות לניירות ערך, על דלת ביתו של התובע בפתח תקווה.
30. התובע שהה בביתו עם שני ילדיו הקטנים (רעייתו יצאה לעבודתה כחצי שעה מוקדם יותר).
31. בביתו של התובע נעשה חיפוש פראי, שכלל, בין היתר, החרמת מכשירי טלפון ניידים שלו ושל ילדיו, מחשב של ילדיו, ואף החרמת מחברת (בתוכה כתב ושירבט התובע תרשומות אישיות שונות) – עליה נרשם באותיות קידוש לבנה "חיסיון עו"ד לקוח".
32. במאמר המוסגר יצוין כי הכיתוב על המחברת ודבריו של התובע בהקשר זה, לא הטרידו את חוקריו או הרגיעו את להיטותם, וודאי שלא מנעו מהם ליטול מחברת זו, תוך מצג שווא כי ההכרעה בדבר חסיון מוחלט של תוכנה יובא להחלטה בפני שופט [מצג כוזב לחלוטין, זאת משום שלימים, מתוך השאלות שנשאל התובע בחדרי החקירות, ברור כי חוקריו עיינו במחברת זו בניגוד חמור לדין תוך רמיסת זכויותיו].
33. ביום המעצר, 18.2.2018, נלקח התובע למשרדי יחידת להב 433. לאחר כניסה לבניין מהצד האחורי (ולא מהדרך הרגילה דרך החניון), הובל התובע במסדרון לחקירה ביחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית (יא"כ) המצויה בקומה העליונה; שם בוצעה חקירה אגרסיבית, שכללה איומים, הפחדות, הפעלת לחץ פסיכולוגי רצוף ואיום, שנועדו כולם להלך אימים על התובע, ולא להעניק לו אפילו רגע חסד אחד בו יוכל להרגיש או לחשוב כאדם.

34. לאחר מכן, הובל התובע לבית המשפט לצורך הארכת מעצרו, בתוך רכב משטרתי בליווי שני שוטרים, ובסיום הדיון, הוחזר התובע למשרדי להב 433 ברכב המשטרתי הנ"ל.
35. בשעות הערב, במשרדי להב 433, התחדשה החקירה, ביתר שאת וביתר עוז. חקירה זו התאפיינה באגרסיביות יוצאת דופן, והמשך הטחת שאלות ברצף בזו אחר זו על-ידי שלושה חוקרים, עלבונות, צעקות, כולל התפרצות של, הנתבע 14, החוקר אודי אבוקסיס שממש הטיח בתובע באופן מפורש למדי: "תגיד שזה ביבי!", וכולל אמירה מפורשת (שלימים התבררה כאמירת שווא) על-ידי שני קצינים חוקרים: "אתה מסובך בפרשת שוחד מהחמורות במדינה, שמתנהלת כבר שלוש שנים ויש לנו הררי ראיות".
36. משם הוסע התובע לתחנת גלילות, אליה הגיע לאחר חצות הלילה והוכנס לתא מעצר. בשעות הבוקר (19.2.2018), בשעה 10:00 לערך, הובל התובע בחזרה למשרדי להב 433, ובשעות הצהריים של אותו היום, הגיעו עורכי דינו של התובע, והחל להתגבש מתווה של חתימת הסכם עד מדינה, ברקע הלחצים האינטימי שהופעלו כנגדו. בשעות אחה"צ-ערב, נמסר לתובע על-ידי עורכי דינו כי "הקצינים נוסעים ליועץ המשפטי בירושלים" לקבל את אישורו למתווה העקרוני של הסדר זה עליו דובר.
- ה.1.ג. ליל הבלהות שלפני חתימת התובע על הסכם עד המדינה – לתובע הופק ליל אימה מהגיהנום בבית מאסר הדירים, ששיאו ביצוע מעשה סדום מחליא ומזעזע שבוצע בו על-ידי סוהר מכלא הדירים:**
37. בלילה שבין יום 19.2.2018 ליום 20.2.2018, במטרה להבטיח כי התובע יחתום על הסכם המדינה למחרת היום, הועבר התובע על ידי הנתבעים בעצמם, בהכוונתם, בידיעתם, באישורם ובהרשאתם, תרגיל חקירה, שהיה למעשה מסכת אכזרית של התעללות בזויה וחמורה, ששיאה במעשה סדום שבוצע בו בבית הכלא הדירים על ידי סוהר.
38. בפרק הפתיחה לתרגיל החקירה הבזוי הזה – הובל התובע במשך שעות ברכב עם שני בלשים מזרוע החשיפה בין בתי מעצר שונים, באמתלה כי "לא נמצא מקום עבורו". מטרת מהלך בזוי זה, נועדה להכין את הקרקע ותחילה להתיש את התובע באופן פיזי, באמצעות מניעת שעות שינה, תוך שהוא מובל ברכב הבלשים ממקום למקום.
39. בניגוד ללילה הקודם, בלילה זה לא נמסר לתובע להיכן הוא יובל כדי לבלות את הלילה במעצר (הלילה שבין יום 19.2.2018 ובין יום 20.2.2018). רק לקראת שעות הערב הגיעו שני בלשים מזרוע חשיפה ולקחו את התובע ברכבם (שוטר גבוה ומזוקן שנהג, ולצדו שוטרת עם שיער שטני שגובהה בינוני).
40. וכך התנהל המסע: תחילה הובילו השניים את התובע לרמלה (כך הבין התובע). לאחר הגעתם, ולאחר יציאתה של השוטרת לבדה מן הרכב, היא חזרה והודיעה כי "אין מקום". משם הוסע התובע למתקן כליאה אחר באזור תל אביב – ככל הנראה כלא איילון – שם חזרה על עצמה ההצגה "כי אין מקום", ומשם המשיכו לכיוון כלא הדירים בשרון.
41. רק ב-20.2.2018, כאשר השעון ברכב המשטרתי הורה על השעה 2:30 לאחר חצות (לאחר שעות של נסיעה ברכב הבילוש) הגיע הרכב לכלא הדירים. השוטרת יצאה מן הרכב, ולאחר מספר דקות חזרה וביקשה מהתובע לצאת עמה, תוך שהיא "מוסרת" את התובע לסוהר הקולט ביחד עם טפסים שונים.
42. נעצור לרגע כאן.
43. בהינתן כי נהלי משטרת ישראל ושב"ס הינם כאלו שיחידה חוקרת עומדת בקשר עם השב"ס מראש לתאם מקומות כליאה לעצורים שהיא מבקשת להאריך את מעצרו, במיוחד במעצר יזום שבו נקבע מראש ("פרוץ"), הרי שהתרגיל הבזוי – שקוף במידה קיצונית.
44. אם בכך לא די. אין חולק כי באותו לילה היה התובע "העציר החשוב ביותר של מערכת אכיפת החוק בישראל" – מי שנחשב למקורבו של ראש הממשלה עשרות שנים, והעד היחיד באותו שלב, ובוודאי החשוב ביותר שאמור להעיד נגדו, ולהביא את פריצת הדרך בתיק הדגל החשוב ביותר למערכת אכיפת החוק

באותם ימים. תיק שכל הבכירים ביותר במערכת אכיפת החוק כולל הנתבעים 3 ו-4 היו עסוקים ומעורבים בפרטיו ובניהול חקירתו ימים ולילות.

45. והנה דווקא לעציר החשוב ביותר, המרכזי כל-כך, שנעצר באופן יזום ("פרוץ"), לאחר חקירה סמויה ארוכה, במסגרת פרשה החשובה ביותר שעוסקים בה באופן ישיר היועץ המשפטי לממשלה ופרקליט המדינה, יחד עם בכירי מערכת אכיפת החוק ובכירים נוספים מפרקליטות המדינה – דווקא לו, לא נמצא מקום מעצר, דווקא לו לא תואם מקום מעצר מבעוד מועד, ודווקא הוא צריך לעבור מסכת תלאות מטורטרת מבית מעצר אחד לשני. קשה להכריע האם המהלך יותר שקוף או יותר בזוי – וזהו רק פרק הפתיחה.

46. מיד עם כניסת התובע למתקן הכליאה, הוא התבקש להיכנס לחדר קבלה שמצוי סמוך לכניסה. החדר היה ריק מכל אדם נוסף, ונכנס אליו סוהר.

47. מבלי להסביר דבר, ללא שום הכנה מוקדמת, ציווה הסוהר על התובע להתפשט לגמרי לצורך בדיקה. התובע – ללא שהונחה בפניו כל ברירה לנהוג אחרת – ציית ועשה בדיוק כפי שנדרש ממנו.

48. כאשר התובע עירום לחלוטין ומושפל, עטה הסוהר כפפה על כף ידו, והחל למשש ו"לבדוק" את התובע בכל חלקי גופו; במהלך המישוש בכל חלקי הגוף של התובע, הכניס הסוהר אצבע או אצבעות לפי הטבעת של התובע, במעשה סדום חייתי, מכאיב, משפיל ומעורר חלחלה.

49. למעשה הנוראי והמכאיב הייתה תכלית בזויה. דה-הומניזציה והקפצה באמצעות ביזוי מיני ומעשה סדום מחליא. בכך, סבר מי שסבר, תשבר רוחו של התובע, יינטל ממנו צלם האדם שבו, ותגרם לו הפרעת דיסוציאציה וכהות קוגניטיבית קשה שיובילו אותו לחתום על הסכם עד המדינה ללא שום 'עיוכובים מיותרים', בדיוק כפי שמצפים ממנו הנתבעים כולם. זה היה התכנון.

50. על השפלות והנבזיות שבתכנון ליל הגיהנום ששיאו הפגיעה המינית בתובע, בדרך של מעשה סדום ברוטאלי שהרגע בוצע בו, ניתן ללמוד מהמהלך – הכאילו-טריויאלי – של המשך הליך קליטתו בבית הכלא, עד לשליחתו לתא המעצר לכמה שעות שינה טרופות, כאילו דבר לא קרה. וכאילו לא בוצע בו רגעים לפני כן, מעשה סדום נפשע ומזעזע.

51. כך, בסיום "הבדיקה" המזעזעת והכואבת, הורה הסוהר לתובע להתלבש, ומשם הוא נלקח לתוך האגף, תוך שנאמר לו כי יתבצע המשך תהליך קליטה; כל זאת, כשהתובע מפוחד ומצוי בקיפאון מוחלט מהטראומה שהרגע עבר.

52. משנכנס התובע למשרדי האגף הוא הופתע לגלות את כל קציני האגף לבושים במדים מלאים וישובים במשרדיהם, כאילו מדובר באמצע יום עבודה ולא בשעה 3.00 לפנות בוקר.

53. המהלך היה כל-כך נבזי, עד שאפילו מראית עין כאילו הקצינים הוזעקו באמצע הלילה לקלוט עציר שמובל שעות בדרכים מבלי שנמצא לו בית מעצר שערך ומוכן לקלוט אותו, לא הייתה כאן. הקצינים ישבו לבושים במדיהם המלאים במשרדיהם, כאילו מדובר באמצע יום עבודה; כולם חיכו לבואו של התובע, ומאליו ברור כי כל המהלך הבזוי, המכאיב והמחליא היה מתוזמן ומתוסרט היטב. הפקה מלאה לפרטי פרטים.

54. התובע הוכנס לקצינה דתייה חובשת כיסוי ראש, שהציגה עצמה כעובדת סוציאלית והסבירה לתובע מה המשמעות של להיות אסיר, מהם הנהלים, ואף הסבירה לו כי היא משמשת כתובת לבקשות שונות ככל שיהיו לו לתובע.

55. לאחר מכן, הוכנס התובע לחדר, בו נכח אדם שהציג עצמו כקמ"ן האגף. אדם מזוקן חבוש כיפה, שניסה להתחבב על התובע, וסיפר לתובע כי אף הוא מפתח תקווה, תוך שהתחוור כי בית-הכנסת בו נוהג התובע להתפלל ובית-הכנסת בו מתפלל הקמ"ן, סמוכים זה לזה.

56. הקמ"ן הסביר לתובע כי ישנה בתא נפרד "מטעמי בטחון". שאר השיחה אינה זכורה לתובע.

57. משם הובל התובע למנהל האגף שהסביר לתובע על מה שמתרחש באגף בקווים כלליים, ועל המשמעות של "להיות אסיר". בסיום התדרוך נשלח התובע לתא לישון. לשינה טרופה בבגדיו, בתא מואר ורועש מפעילות אסירי האגף האחרים שכבר התעוררו לשגרת יומם.

58. השינה הטרופה בתוך התא המואר והרועש, כשהוא בבגדיו לא עברו על התובע סתם "כאסיר" (שאת משמעותו הסביר לו דקות לפני כן מנהל האגף) אלא "כאסיר" מפוחד, כאוב, שדקות לא רבות לפני כן, בוצע בו מעשה סדום משפיל ומזעזע כמתואר, במטרה לשבור את רוחו.

ה.1.ד. השלכות ליל הבלהות על המשך חקירתו של התובע:

59. למחרת בשעות לפני הצהריים הוחזר התובע למשרדי החקירות של להב 433, להמשך חקירתו. כאשר בשלב זה הוא נמצא במצב עייפות קשה – מעל 50 שעות ערות, בתוכן מספר שעות ספורות של שינה טרופה בתנאים קשים כ"אסיר" שבוצע בו מעשה סדום משפיל ומזעזע.

60. בנוסף לעייפות הקשה, מצבו הנפשי של התובע באותו שלב בו הוא מוצא עצמו שוב במשרדי החקירות היה רע ומר. אחר ליל מעשה הסדום הכואב והמחליא שעבר – לילה נורא שהופק עבורו בצורה בזויה – הוא חש בקיפאון ונתק מחשבתי, מבולבל, מושפל ואחוז אימה גדולה ביותר.

61. בשלב זה הוחזר התובע "למעין חקירה" והפעם עם שני ראשי הצח"מ: , הנתבעת 8, עו"ד (השופטת דהיום) ציפי גז והנתבע 10, נצ"מ (בדרגתו אז) יואב תלם – שניהם הפעילו על התובע לחץ להרחיב את יריעת הנושאים והגורמים כלפיהם הם דורשים כי ימסור עדות.

62. הנתבע 10, יואב תלם הציג בפני התובע שמות ואירועים שונים בתחום התקשורת שכלפיהם ביקש לקבל מידע, והנתבעת 8, השופטת (עו"ד דאז) ציפי גז לחצה מאוד על התובע ליתן כעת עדות שונה מעדותו ברשות לניירות ערך בקשר עם מהלכיו בתחום הרגולציה (עדות התובע במסגרת חקירתו בתיק 'בזק יס' שנסגר נגד התובע כמתואר בסעיף 26 לעיל).

63. הדברים שנאמרו שם תועדו על ידי התובע בפתק עליו רשם את הנושאים עליהם הוא מעיד.

64. בדיעבד, במהלך עדותו של התובע בפני בית משפט המחוזי בירושלים, במסגרת ת"פ 67104-01-20 מ"י נ' נתניהו ואח', התברר כי בניגוד לכל שאר החקירות דווקא "חקירה" זו אין תיעוד כתוב או מצולם, למעט דקה קצרה של סיומה בה שאל הנתבע 10, יואב תלם, את התובע: "רשמתי מה שציפי אמרה לך?" או אמירה בלשון דומה.

65. המדינה טענה כי היעדר תיעוד לחקירה זו, נבע מפאת "הפסקת חשמל", ואולם ברור כי מדובר בכזב. ציזבט.

66. האמת הברורה היא שהחקירה הברוטאלית הזו, שנערכה על-ידי הנתבע 10, והנתבעת 8, הייתה חוליית המשך לליל מעשה הסדום שעבר התובע שעות לפניו, וחלק אינטגרלי מהמהלך הבזוי כולו. כעת, אחרי שהתובע הוחזר למשרדי החקירות שהוא שבור לגמרי, כאוב, מבולבל, ואחוז אימה גדולה ביותר אחרי שעבר מה שעבר, הרי שניתן להפעיל עליו לחץ מטורף לחלוטין, ברוטאלי, מניפולטיבי, מאיים וקיצוני.

67. הנתבעים 8 ו-10 כמובן ידעו היטב מתצוגת התכלית שהוצגה לתובע שעות לפני כן, במהלכה בוצע בו מעשה סדום מזעזע, והייתה זו יעת רצון מושלמת לא רק להחתימו ללא התנגדות על הסכם עד המדינה, אלא אף לנסות ולהרחיב את יריעת הנושאים והאישים עליהם נדרש להעיד – זאת כמובן תוך הפעלת לחץ, מניפולציות, שאגות ואיומים פסולים מן היסוד.

68. רק מסיבה בזויה זו, אירעה לפתע ולמרבה המסתורין "הפסקת חשמל" בעטיה נמנע תיעוד החקירה הזו; לא בשל השגחה פרטית, ולהבדיל לא משום רצון הגורל או התערבות כוח עליון "מסתורי" אחר. פשוט שקוף, בזוי ומזעזע.

69. בהמשך, כאקורד סיום למהלך המתעלל והבזוי, בלילה שבין 20.2.2018 ובין 21.2.2018 לאחר קרוב ל-60 שעות כמעט ללא שינה, ומבלי שניתנה לתובע שהות לשבת בנפרד על טיוטת הסכם עד המדינה יחד עם עורכי דינו. נערך בחצות הלילה "טקס" שבו, הנתבע 10, יואב תלם הקריא לתובע את ההסכם שנוסח ונערך על ידי הנתבעים (ושכלל לא מעט סעיפים חד צדדים, מקפחים ודרקוניים) סעיף סעיף, ולבסוף לאחר חצות הלילה חתם התובע על הסכם עד המדינה.

70. חתימת התובע על הסכם עד מדינה בנסיבות הקיצוניות שתוארו, הוא הדין בהסכם עד המדינה עצמו, שווים כקליפת השום והם בטלים ומבוטלים כעפרא דארעא. הן חתימת התובע והן ההסכם שהושג באופן מעורר לחלה – 'בטלין ומבוטלין, לא שרירין ולא קיימין'.

71. האם ניתן כלל להעלות על הדעת, החתמת אדם על הסכם עד מדינה, לאחר מסכת התעללות פיזית ונפשית קשה כפי שהועבר התובע, במסגרתה בוצע בו מעשה סדום משפיל, מחליא ומזעזע במטרה להביא לשבירת רוחו, ולהביאו למעמד חתימת ההסכם כשבר כלי, רצוף, קפוא ומנותק רגשית וקוגניטיבית (!?) זו הרי חרפה שאין למעלה ממנה.

ה.1.ה. השלכות ההתעללות בתובע עד היום:

72. מסכת ההתעללות וההשפלה שעבר התובע כמתואר, ששיאה במעשה הסדום המתוכנן והבזוי שעבר התובע בליל הבלהות, נעשה על-ידי הנתבעים, יחד ולחוד, בין במעשה בין במחדל, בין במישרין בין בעקיפין, בין בהכוונה בין באישור בין ביוזמה בין בעידוד (מפורשים או בעצמת עין) – הם שגרמו לתובע נזקים פיזיים ונפשיים קשים מנשוא.

ו. עילות התובענה וסעדיה

73. קשה להפריז ברשעות, בכיעור, באיבוד צלם אנוש, בהשפלה ובהשחתה שמתחבאים בין השורות ובתוך השורות המתארות את מסכת הייסורים וההתעללות שהועבר בה התובע, ששיאה כמתואר, מעשה סדום נפשע שבוצע בו על-ידי סוהר במסגרת קליטתו בכלא הדרים, כחלק מתרגיל חקירה בזוי ומחליא.

74. הנתבעים היו מודעים למעשה ההשפלה והביזוי שעבר התובע ועשו זאת בכוונת מכוון כדי לשבור את רוחו, להשפילו לבזותו ו"להכינו" לקראת החקירה שלמחרת, ולקראת חתימתו המיועדת על הסכם המדינה, תוך "ריכוך" כל אפשרות שהתובע יחזור בו או יהרהר שוב בדברים.

75. מה ביקשו הנתבעים כשהשתתפו ופעלו לצוות על התובע להתפשט לחלוטין ללא שום צורך (!?), ולא רק מה ביקשו – אלא מה עוללו לתובע בפועל (!?).

תשובה: השפילו את התובע; שללו את כבודו; רמסו את זיו נשמתו ואת צלם האלוקים שבו.

"העירום שהוא מרשם בנו רשם של גנאי והעדר הכבוד, המנגד לתפארת האדם, הננו מוכרחים להתגונן נגדו בלבושנו. וההכרח המוסרי הזה, אשר נטע בקרבנו יוצר האדם, אחרי שכבר נקבע המושג, שהעירום הוא דבר ששולל את הכבוד, זה ההכרח בעצמו מתת אלוקים הוא, המעיד על זיו הנשמה, האצולה מזוהר כבוד של מעלה החיה בקרבנו וחופפת עלינו [...]" [הראי"ה קוק, עולת רא"ה – פירוש לברכת "מלביש ערומים"].

76. מה ביקשו הנתבעים ומה עוללו לנפשו של התובע, כאשר בעומדו עירום ועריה, מישש סוהר ביד זרה עטויה כפפת גומי את חלקי גופו, והחדיר אצבע או אצבעות לתוך פי הטבעת שלו, במעשה סדום (!?).

תשובה: חיללו את כבודו; רמסו את כבודו; השחיתו וביזו בצורה מזעזעת צלם אלוקים שבו.

77. לא היה שום הצדק למעשים מכוערים ומזעזעים אלה, לא מוסרי, לא חוקי – פשוט כלום. כלום.

78. סמכות סוהר לבצע "בחנינה חזותית בעירום" מוסדרת בנוהל מספר 01-5003 של שירות בתי הסוהר, והיא מאפשרת במקרים קיצוניים לבצע בדיקה חזותית בעירום (ללא שום מגע), וזאת במקרים מסוימים בלבד שבו סוהר סבור כי האסיר נושא על גופו אמצעי אסור להחזקה בבית סוהר, בנוכחות אחת מהנסיבות

הבאות: (א) חזרה מחופשה; (ב) אסיר בגין עבירות סמים; (ג) אסיר שהוגדר אובדני; (ד) אסיר שעלה במהלך חיפוש גופני סימן מחשיד.

79. גם במקרים קיצוניים אלה – שאף לא אחד התקיים אצל התובע, שהרי היה במעצר רצוף תחת עיניים בוחנות של חוקריו וסוהריו החל מיום מעצרו בביתו יומיים לפני כן (18.2.18) – הבחינה המותרת היא רק בחינה **חזותית** בעירום, וגם היא רק **בהסכמתו של האסיר**, תוך שחובה כי בחינה חזותית כזו תתועד בטופס ייעודי. והדו"ח יתויק.

80. אם האסיר סירב לבדיקה כזו (בחינה **חזותית בלבד** בעירום), חובה על קצין בדרגת ר/כ ומעלה (וביחידות דרוור/נחשוף/מצדה מדרגת כלאי ומעלה), לערוך שימוע בכתב בטופס ייעודי, בה יצוינו טענות האסיר ותנומק החלטת הקצין עורך השימוע. גם כאן, על הדו"ח להיות מתויק ומתועד.

81. במקרה של התובע, לא התקיימו תנאים לבדיקה **חזותית** בעירום, לא מבחינת הנסיבות בהן קיימת סמכות לעשות בדיקה כזו ולא מבחינת ההסכמה הנדרשת ממנו לכך (ונראה כי אין צריך לומר כי לא מולא שום דו"ח בעניין זה).

- **בוודאי שלא ניתן היה לבצע בו בדיקת מישוש בעירום מלא. הדבר אסור, תכלית האיסור.**
- **בוודאי ובוודאי (לא נכחד: ידינו רועדות שאנו כותבים שורות אלה) שלא ניתן היה לבצע בו מעשה סדום של ממש, בהחדרת אצבע או אצבעות עטויות כפפת גומי לפי הטבעת שלו.**

82. במעשים החמורים והמזעזעים בהם השתתפו ואותם ביצעו הנתבעים בתובע, פגעו הנתבעים בתובע אנושות.
83. ראשית, רמסו ופוררו עד דק, את זכותו לכבוד, בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, וביזו וביישו אותו בעיני הרבים.

84. יתרה מכך, במעשים ובמחדלים אלה, עיוולו הנתבעים כלפי התובע בעוולת הטרדה מינית, תקיפה ובעוולת רשלנות (סימן א', וסימן ד' לפרק א' לפקודת הנוזיקין, תוך תחולת הכלל כי הדבר מעיד על עצמו. כמו כן, גרמה הנתבעים באשם לנזקי הנתבע (פרק ד' לפקודת הנוזיקין) ופגיעה באוטונומיה.

85. במעשים ובמחדלים אלה, הפרו הנתבעים חובות חקוקות (סעיף 63 לפקודת הנוזיקין), שהחובות הן: (א) סעיפים 3, 4, 5 ו-6 לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1988; (ב) סעיפים 5, 93, 95א' ו-95, 195 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971; (ג) הוראות פקודת נציבות מס' 03.06.00, עריכת חיפושים (ד) הוראות פקודת נציבות, מס' 04-29.00 קליטת אסיר בבית הסוהר; (ה) הוראות נוהל שירות בתי הסוהר, מס' 01-5003 חיפוש על גופו של אסיר ובכבודתו בעת קליטתו בשב"ס.

86. בנוסף הפרו הנתבעים החובות החקוקות הבאות: סעיפים 347, 348 ו-378 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

87. יודגש כי בע"א 7141/13 **קונקטיב נ' דבוש** (פורסם בבנו) [5.11.15] קבעה כבי' השופט דפנה ברק ארז, כי אין כל מניעה כי נורמה פלילית (המכוונת דרך כלל להגנת ציבור) תהווה בד בבד גם חובה כלפי יחיד שתהא בסיס לתביעה בנוזיקין בגין הפרתה.¹ חמשת יסודותיה של עוולת הפרה חקוקה: קיומה של חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; החיקוק נועד לטובת או להגנת הניזוק; המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; ההפרה גרמה לניזוק נזק; והנזק שנגרם הוא מסוג הנזקים אליו התכוון החיקוק – כולם מתקיימים, ומכאן ברור כי הנתבעים עיוולו כלפי התובע בעוולת הפרת חובות חקוקות שהחובות הן סעיפי חוק העונשין כנ"ל.

88. כאמור, בהתאם להוראות סעיפים 11, 12, 13 ו-14 לפקודת הנוזיקין, אחריותם וחבותם המשותפת של הנתבעים, יחד ולחוד, נובעות מהיותם: (א) מעוולים יחד ו/או; (ב) משתתפים ומשדלים ו/או; (ג) מעבידים – חלק מן הנתבעים ו/או; (ד) שולחים – חלק מן הנתבעים.

¹ "[...] לאמיתו של דבר, אני סבורה כי "הזרם המרכזי" בפסיקתו של בית משפט זה גורס כי אין מניעה שלהוראת חוק יהיו "פני יאנוס", היינו שהיא תהיה מכוונת גם להגנת הציבור וגם להגנתם של יחידים מסוימים שיוכלו לתבוע בנוזיקין על יסוד הפרתה. פסק הדין המרכזי בעניין זה ניתן על ידי השופט א' ברק (כתוארו אז) בע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש, פ"ד לז(1) 113 (1982) (להלן: עניין ועקנין), והדברים שנאמרו על ידו שם יפים כביום נתינתם".

89. נוכח המעשים המזעזעים שנעשו בתובע, ונוכח הוראת סעיף 7א. לפקודת הנוזיקין, לאף אחד מן הנתבעים אין כל חסינות בתובענה זו.

פגיעה באוטונומיה:

90. התובע יטען כי הנתבעים פגעו באוטונומיה שלו על גופו, תוך ביצוע שורת המעשים המפורטים בכתב תביעה זה.

91. התובע היה נתון לשליטת הנתבעים אשר ביצעו בו את זממם תוך רמיסה של זכויותיו, בין השאר זכותו להחליט על גופו.

92. התובע יטען כי לאור חומרת המעשים נשואי כתב התביעה, יש לפסוק פיצוי גבוה ומשמעותי בראש נזק זה.

הנכות הרפואית:

93. התובע נבדק ד"ר טלי וישנה, מומחית בפסיכיאטריה אשר תיארה בחוות דעתה נספח 1 לעיל, את מבנה אישיותו של התובע, את הרקע האישי וההיסטוריה התעסוקתית של התובע לפני ולאחר האירועים המתוארים בכתב התביעה.

94. המומחית תיארה באריכות את שעבר על התובע כתוצאה ממעשי הנתבעים ולאחר בדיקתה קבעה כי התובע סובל מנזק נפשי קשה וצמית מתסמונת דחק בתר חבלתית PTSD כרונית והגבלה בכושר עבודה.

95. המומחית קבעה כי יש קשר גרימתי ישיר בין המעשים הטראומטיים שביצעו הנתבעים לבין הסימפטומים הפוסט טראומטיים מהן התובע סובל כיום.

96. על כן, המומחית העריכה כי התובע סובל מנכות נפשית צמיתה בשיעור של 40% בהתאם לסעיף ליקוי 34 (א) (4-5) לתקנות המל"ל.

97. **הנכות התפקודית:** עקב האירועים המתוארים התובע היה במצוקה נפשית, התרחק ממפגשים משפחתיים וחברתיים, שינה דפוסי התנהגות ושינה את מקום עבודתו. התובע יטען כי נכותו התפקודית גבוהה מנכותו הרפואית.

98. **העדר אשם תורם:** התובע יטען כי בנסיבות המקרה אין להטיל לפתחו כל ניכוי בגין אשם תורם.

הנזקים:

99. התובע יטען כי יש לקבוע לטובתו פיצוי סטטוטורי בהתאם לסעיף 6 לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 בעבור כל מקרה ומקרה שיוכח לרבות הטרדות מילוליות, מעשים מגונים ומעשי אינוס.

100. בנוסף התובע יטען כי יש לקבוע לו פיצויים בראשי הנזק כדלקמן:

נזק מיוחד:

- הפסדי שכר לעבר – שכרו של התובע עובר לאירוע נשוא התביעה עמד על כ-38,000 ₪ ונפגע לאחר קרות האירוע נשוא התביעה, לרבות תקופות בהן לא עבד כסדר בשל האירוע. סכום ההפסד באומדנא – סך של 6,000,000 ₪ עבור כל התקופה.
- הוצאות רפואיות – 10,000 ₪.
- הוצאות נסיעות – 2,000 ₪.
- עזרת צד ג' – 35,000 ₪.
- כאב וסבל לעבר – 100,000 ש"ח.

נזק כללי:

- הפסדי שכר לעתיד.
- הפסדי פנסיה ותנאים סוציאליים.

- עזרת צד ג'.
- הוצאות רפואיות ובכללם טיפולים פסיכולוגיים.
- הוצאות נסיעות.
- כאב וסבל.
- פיצוי בגין הפגיעה באוטונומיה.
- פיצוי עונשי.
- הוצאות בגין טיפולים מיניים ועזרה בתחום האינטימי.
- כל נזק נוסף שיעלה בידי התובע להוכיח.

101. נזקי התובע, אשר התרחשו וצמחו בשל מעשי ומחדלי הנתבעים, מפורטים בין היתר, כמפורט בחוות הדעת הרפואית נספח 1 לעיל.
102. בגין נזקים איומים אלה שצמחו כתוצאה ישירה של מעשי ומחדלי הנתבעים המפורטים, על הנתבעים, יחד ולחוד, לפצות את התובע כמפורט בכתב תביעה זה לעיל.
103. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד, לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם, יחד ולחוד, לשלם לתובע פיצויים בגין נזקיו כמפורט.
104. כן מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על הנתבעים הוצאות התובע, ואת שכ"ט פרקליטיו.
105. נבקש להוסיף לפני חתימה, כי התובע שומר על זכותו, לבקש לצרף צדדים נוספים להליך, במיוחד את הסוהר שביצע בו את בדיקת המישוש בעירום מלא ומעשה הסדום, וכן כל גורם אחר בשב"ס שחב באחריות ביחס למעשה זה, מכוח הוראות כל דין, ובכלל זאת סעיף 7א. לפקודת הנזיקין. מטבע הדברים המידע לא מצוי בעת הזו בפני התובע, ואולם הנתבעים ידרשו לגלותו, ולאחריו הזכויות בעתירה לצירוף צדדים נוספים – שמורות כולן.

איתי רוט, עו"ד
מ.ר. 43821

איתי רוט, עו"ד

שביט ליאור, עו"ד
מ.ר. 43853

ליאור שביט, עו"ד

ב"כ התובע